

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Ek/1889/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119411416
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Holecová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6119411416.6

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávnenej X/: G. V., nar: X.XX.XXXX, trvalý pobyt: Q. X. XXX/XX, XXX XX L. a oprávnenej X/: N. V., nar: XX.X.XXXX, trvalý pobyt: Q. X. XXX/XX, XXX XX L., zast. JUDr. Andrea Miklášová, Iršajská 42, 900 91 Limbach, IČO: 51669692 proti povinnej: Y. W., nar: XX.X.XXXX, trvalý pobyt: Q. X. XXX/XX, XXX XX L., o vymoženie 3.636,22 EUR s príslušenstvom, o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie, o sťažnosti oprávnenej 1/ a oprávnenej 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Ek/1889/2019 zo dňa 27. novembra 2020, o sťažnosti oprávnenej 1/ a oprávnenej 2/ proti dopĺňaciemu uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Ek/1889/2019 zo dňa 22. februára 2021, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Ek/1889/2019 zo dňa 27. novembra 2020 v spojení s dopĺňacím uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Ek/1889/2019 zo dňa 22. februára 2021 mení tak, že návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamieta.

II. Oprávnenej 1/ a oprávnenej 2/ voči povinnej priznáva nárok na náhradu trov exekučného konania v sume 228,55 eur, ktoré budú v prospech oprávnenej vymáhané v tomto exekučnom konaní na podklade dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Ek/1889/2019 zo dňa 27. novembra 2020 vydaným vyšším súdnym úradníkom súd po opätovnom preskúmaní návrhu povinnej na zastavenie exekúcie exekúciu v zmysle § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku zastavil (I. výroková veta napadnutého uznesenia), náhradu trov konania oprávnenej nepriznal (II. výroková veta rozhodnutia) a rovnako nepriznal náhradu trov konania ani povinnému (III. výroková veta rozhodnutia).

2. Napadnutým dopĺňacím uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Ek/1889/2019 zo dňa 22. februára 2021 súd doplnil uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Ek/1889/2019 zo dňa 27.11.2020, o IV. výrok, ktorým uložil oprávnenej povinnosť spoločne a nerozdielne nahraďiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 36,- eur do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

3. Vychádzal zo zistení, že oprávnenej 1/ a oprávnenej 2/ (oprávnenej 1/ a oprávnenej 2/ spolu ďalej ako „oprávnenej“) sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 21.10.2019 domáhali od povinnej vymoženiu 3.636,22 Eur istiny s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - platobného rozkazu Okresného súdu Galanta sp. zn. 28Ro/81/2012 zo dňa 10.02.2012 (ďalej ako „exekučný titul“), ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 03.05.2012. Súd po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie dňa 22.11.2019 poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Lukáša Liščáka, sídlo exekútorského úradu: Námestie Sv. Michala 5/A, 92001 Hlohovec (ďalej len „súdny exekútor“). Dňa 06.02.2020 súdny exekútor postúpil súdu na rozhodnutie návrh povinnej na zastavenie exekúcie majúci odkladný účinok (§ 61k ods. 2 Exekučného poriadku) spolu s vyjadrením oprávnenej.

4. Povinná žiadala o zastavenie exekúcie s odôvodnením, že dňa 15. 08. 2018 bola oddĺžená na základe vyhlásenia konkurzu na jej majetok (Uznesenie Okresného súdu Trnava č.k. 36 Odk/147/2015-15 zo dňa 06.08.2018). Okresný súd Galanta následne vydal uznesenie, ktorým exekúciu vedenú na jej majetok v prospech oprávnených zastavil. Dňa 12. 12. 2019 jej však boli zablokované účty v rámci exekúcie, ktorá už raz bola zastavená uznesením Okresného súdu Galanta, o čom boli upovedomení aj oprávnení.

5. Oprávnení vo svojom vyjadrení k návrhu povinnej na zastavenie exekúcie so zastavením exekúcie nesúhlasili. Existenciu svojho práva oprávnení napriek oddĺženiu povinnej opierajú o § 166c ods. 1 písm. a) zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii majú za to, že ich pohľadávka je oddĺžením nedotknutá z dôvodu, že neboli správcom o vyhlásení konkurzu písomne upovedomení. V dokumente Oznámenie správcu zo dňa 27.09.2019 správca konkurznej podstaty uviedol, že oprávnení nemohli byť správcom o vyhlásenom konkurze písomne upovedomení, nakoľko povinný neoznačil oprávnených ako svojich veriteľov, z ktorého dôvodu správca o existencii oprávnených ako o veriteľoch vedieť nemohol, pričom keďže prihláška oprávnených do konkurzného konania bola správcovi doručená až po zrušení konkurzu, nemohla byť takáto prihláška zapísaná do zoznamu pohľadávok.

6. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Ek/1889/2019 zo dňa 22.05.2020 súd obsadený vyšším súdnym úradníkom návrh povinnej na zastavenie exekúcie v celom rozsahu zamietol. Proti tomuto rozhodnutiu podala povinná v zákonnej lehote sťažnosť, o ktorej rozhodoval zákonný sudca a ktorý uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Ek/1889/2019 zo dňa 13.08.2020 zrušil uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12 Ek/1889/2019 vydané dňa 22.05.2020 a vrátil vec vyššiemu súdnemu úradníkovi na ďalšie konanie.

7. Súd obsadený vyšším súdnym úradníkom po opätovnom preskúmaní návrhu povinnej na zastavenie exekúcie dospel k záveru, že exekúciu je potrebné zastaviť podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku. Svoj záver odôvodnil tým, že uznesením Okresného súdu Galanta sp. zn. 26Er/901/2012 - 34 zo dňa 11. decembra 2018, ktoré do konania predložila nielen povinná spolu s návrhom na zastavenie exekúcie, ale aj samotní oprávnení spolu s návrhom na vykonanie exekúcie, uvedený súd v exekučnej veci oprávnených proti povinnej vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. Ľubomírom Pekárom, so sídlom P. Pázmaňa 49/3, Šaľa, o vymoženie 4.466,24 Eur s príslušenstvom a trov exekúcie, exekúciu vedenú na podklade exekučného titulu - vykonateľného rozhodnutia Okresného súdu Galanta, č.k. 28Ro/81/2012-10, 8C/90/2012-15 zo dňa 10.02.2012, zastavil podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017 v spojení s § 167f ods. 1, ods. 2, ods. 3 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako „ZoKR“). V odôvodnení predmetného rozhodnutia tento súd uviedol, že v priebehu konania zistil, že na majetok povinnej bol uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 36Odk/147/2018 zo dňa 06.08.2018 vyhlásený konkurz, pričom v predmetnej exekúcii sa vymáha pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze. Svoj záver právne odôvodnil poukázaním na ust. § 166a ods.1 písm. a) ZoKR, podľa ktorého ak tento zákon neustanovuje inak (§ 166b a 166c), len v konkurze alebo splátkovým kalendárom môže byť uspokojená pohľadávka, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi (ďalej len „rozhodujúci deň“). Skoršie exekučné konanie vedené Okresným súdom Galanta pod sp. zn. 26Er/901/2012 sa podľa zistení súdu viedlo na podklade toho istého exekučného titulu - vykonateľného rozhodnutia Okresného súdu Galanta, č.k. 28Ro/81/2012-10, zo dňa 10.02.2012, ako toto exekučné konanie, vo vzťahu k tým istým účastníkom konania, pričom zhodný je aj vymáhaný nárok. Nárok vymáhaný v tomto konaní je ponížený o časť nároku z exekučného titulu vo výške 830,02 eur, ktorý bol vymožený v predchádzajúcom exekučnom konaní (4.466,24 eur - 830,02 eur = 3.636,22 eur). Uznesenie Okresného súdu Galanta sp. zn. 26Er/901/2012 - 34 zo dňa 11. decembra 2018 podľa záverov súdu v danom konaní tvorí prekážku rozhodnutej veci (res iudicata), nakoľko sa oprávnení v danom konaní domáhajú voči tomu istému povinnému vymoženiu tej istej pohľadávky, na základe totožného exekučného titulu. Argumentácia oprávnených spočívajúca v tom, že existenciu svojho práva opierajú o ust. § 166c ods. 1 písm. a) ZoKR, a majú za to, že ich pohľadávka je oddĺžením nedotknutá z dôvodu, že neboli správcom o vyhlásení konkurzu písomne upovedomení, poukazujúc na dokument Oznámenie správcu zo dňa 27.09.2019, podľa súdu neobstojí. Oprávnení vo svojom vyjadrení uviedli, že uznesenie Okresného súdu Galanta - sp. zn. 26Er/901/2012 - 34 zo dňa 11. decembra 2018 im bolo doručené až v čase (január - február 2019) a o možnosti uplatniť svoju pohľadávku sa nedozvedeli. Predmetné uznesenie Okresného súdu Galanta pritom nadobudlo právoplatnosť dňa 08.01.2019. Rovnako má súd za preukázané, že Oznámenie o zrušení konkurzu z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu bolo zverejnené v Obchodnom

vestníku č.36/2019 pod č. K015453 dňa 20.02.2019. Na základe uvedeného súd konštatoval, že po opätovnom preskúmaní návrhu na zastavenie exekúcie je návrh povinnej na zastavenie exekúcie dôvodný. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, súd dospel k záveru, že sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu, preto v súlade s ustanovením § 61k ods. 1 písm. d) v spojení s § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, exekúciu zastavil. Súd oprávneným náhradu trov konania nepriznal vzhľadom na to, že návrhu povinného na zastavenie exekúcie v celom rozsahu vyhovel a oprávnení si žiadne trovy neuplatnili. Súd povinnej náhradu trov konania nepriznal s odôvodnením, že si ich neuplatnila a ani jej žiadne nevznikli. O trovách súdneho exekútora vyšší súdny úradník týmto uznesením nerozhodol.

8. Súdny exekútor doručil súdu dňa 11.12.2020 podnet na doplnenie uznesenia zo dňa 27.11.2020 vo výroku o trovách exekúcie.

9. Dňa 22. februára 2021 súd vo veci vydal dopĺňacie uznesenia, ktorým doplnil IV. výrok v uznesení Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Ek/1889/2019 zo dňa 27.11.2020, ktorým uložil oprávneným povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 36,- eur do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. V odôvodnení tohto rozhodnutia súd uviedol, že oprávnení mali vedomosť o skutočnosti, že na majetok povinnej bol uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 36Odk/147/2015 zo dňa 06.08.2018 vyhlásený konkurz a rovnako mali vedomosť o tom, že Okresný súd Galanta vydal uznesenie sp. zn. 26Er/901/2012 zo dňa 11.12.2018, ktorým exekúciu vedenú v prospech oprávnených na majetok povinnej zastavil. Oprávnení však aj napriek týmto skutočnostiam opätovne podali návrh na vykonanie exekúcie. Zdôraznil, že ak by návrh na vykonanie exekúcie podaný nebol, súdnemu exekútorovi by nárok na náhradu paušálnych výdavkov nevznikol. Preto súd v zmysle § 199c ods. 1 Exekučného poriadku s poukázaním na § 22 ods. 2 vyhlášky MS SR č. 68/2017 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona NSSR č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) preto zaviazal oprávnených na náhradu paušálnych výdavkov súdneho exekútora v sume 30,-eur navýšenej o daň z pridanej hodnoty vo výške 6,- eur podľa § 197 ods. 2 Exekučného poriadku.

10. Dňa 12. 12. 2020 bola súdu doručená sťažnosť oprávnených voči uzneseniu súdu zo dňa 27.11.2020, v ktorej namietali nesprávne právne posúdenie veci vyšším súdnym úradníkom žiadajúc zrušenie napadnutého uznesenia a vrátenie veci na ďalšie konanie alebo zmenu tohto rozhodnutia tak, že súd návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietne. Oprávnení v podanej sťažnosti vyjadrili presvedčenie, že vyšší súdny úradník sa v napadnutom uznesení dôkladne a najmä správne nevysporiadal s právnou otázkou, či uznesenie Okresného súdu Galanta bráni opätovnému vykonaniu exekúcie ako ani ohľadom toho, či je možné opätovne posudzovať, do akej kategórie pohľadávok vymedzených na účely oddľžovacieho konkurzu vymáhaná pohľadávka patrí. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej (rei iudicatae) znamená, že ak sa už raz v tej istej veci rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova (§ 230 CSP). K jej porušeniu preto dôjde vtedy, ak sa začne opätovne konať medzi tými istými účastníkmi a o tej istej veci, hoci už bolo vo veci právoplatne rozhodnuté. Za tú istú vec treba v novom konaní považovať ten istý nárok, o ktorom sa už prv právoplatne rozhodlo, ak sa opiera o ten istý právny dôvod, vyplývajúci z totožného skutkového stavu. O prekážku rozsúdenej veci nejde, ak chýba čo i len jeden z uvedených znakov (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20. októbra 2011, sp. zn. 5Cdo 280/2010). Pri posúdení prekážky rei iudicatae je nutné dôsledne skúmať obsah rozhodnutia, ktoré má takúto prekážku tvoriť, jedine tak sú splnené podmienky k tomu, aby takéto rozhodnutie mohlo tvoriť prekážku veci rozhodnutej. Oprávnení v tejto súvislosti predovšetkým namietali, že rozhodnutie Okresného súdu Galanta je rozhodnutím procesným, preto už na základe tejto skutočnosti nie je možné, aby tvorilo prekážku veci rozhodnutej. Okresný súd Galanta totiž pri jeho vydaní konal bez návrhu vychádzajúc z ust. § 167f ods. 2 ZoKR, teda na základe toho, že vymáhaná pohľadávka bude uspokojená v inom konaní. K zastaveniu skoršieho exekučného konania došlo z procesných dôvodov, a preto toto rozhodnutie nie je meritórnym rozhodnutím vo veci, ktoré by prekážku res iudicata zakladalo. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že v ňom súd ani neposudzoval, o akú kategóriu pohľadávky ide. Pokiaľ by povinná konala poctivo, pohľadávka oprávnených by bola pohľadávkou patriacou do kategórie pohľadávok podliehajúcich oddľženiu, ktorú je možno uspokojiť len v konkurze alebo splátkovým kalendárom. Nakoľko však v dôsledku vedomého a úmyselného konania povinnej správca nemal vedomosť o tom, že veriteľmi povinnej sú aj oprávnení, došlo k zmene kategórie pohľadávky oprávnených, a to z kategórie pohľadávky oprávnených oddľženiu podliehajúcej podľa § 166a ZoKR do kategórie pohľadávok oddľžením nedotknutých podľa § 166c ZoKR. Oprávnení

netvrdia, že nemali možnosť sa dozvedieť o konkurze pred zrušením konkurzu aj na základe doručeného uznesenia Okresného súdu Galanta. Táto skutočnosť ale nemôže nič zmeniť na tom, že povinná porušila svoju povinnosť oznámiť oprávnených ako svojich veriteľov správcovi a že správca ich neupovedomil o konkurze. Ust. § 166c ods. 1 písm. a) ZoKR plní práve funkciu ochrany veriteľov, aby neboli ukrátení na svojich právach nepoctivým konaním dlžníka. Taktiež písomné oznámenie správcu o vyhlásení konkurzu má fyzické osoby upovedomiť o tom, ako, v akej lehote a kam prihlásiť svoju pohľadávku, a preto ho nemožno zamieňať s uznesením Okresného súdu Galanta, ktoré takúto funkciu nemohlo plniť. Napadnuté uznesenie povinní vnímajú aj ako porušenie princípu právneho štátu, keďže poskytuje ochranu nepoctivému správaniu sa dlžníka a je v rozpore s morálkou a bazálnou spravodlivosťou, aby sa dlžník procesom oddĺženia nepoctivým spôsobom zatajujúc svojich veriteľov zbavil svojich dlhov. Zároveň si oprávnení uplatnili voči povinnej nárok na náhradu trov exekučného konania za tri úkony právnej pomoci v celkovej sume 228,55 eur.

11. Dňa 10. 03. 2021 bola súdu doručená sťažnosť povinných proti dopĺňaciemu uzneseniu z dôvodu, že tvorí súčasť uznesenia súdu v tejto veci, ktoré oprávnení z dôvodu jeho nesprávnosti napadli sťažnosťou. Nakoľko oprávnení majú za to, že exekúcia bola zastavená neoprávnene, z dôvodov už konštatovaných v sťažnosti voči uzneseniu súdu o zastavení exekúcie považujú za nesprávne aj dopĺňacie uznesenie.

12. Povinná vo vyjadrení k sťažnosti oprávnených podanej voči uzneseniu zo dňa 27. 11. 2020 s dôvodmi podanej sťažnosti nesúhlasila. Namietala, že prešla riadnym oddĺžením, má všetky právoplatné rozhodnutia či už od Okresného súdu Trnava alebo Okresného súdu Galanta. Okresný súd Galanta zastavil exekúciu na základe uznesenia o oddĺžení konkurzom vydaného Okresným súdom Trnava. Existencia právoplatnosti rozhodnutia vo veci je prekážkou toho, aby sa o rovnakej veci opätovne konalo a rozhodovalo, nakoľko oprávnení sa domáhajú tej istej veci, voči tomu istému povinnému, t.j. vymoženiu pohľadávky, na základe totožného exekučného titulu, pričom skoršie exekučné konanie súd právoplatne zastavil pre nevyhmáateľnosť pohľadávky. Vzhľadom na hore uvedené povinná žiadala sťažnosť oprávnených zamietnuť v celom rozsahu a o okamžité odblokovanie jej účtov a vrátenie už rok nezákonne zadržovaných finančných prostriedkov.

13. Súdny exekútor sa k sťažnosti oprávnených voči dopĺňaciemu uzneseniu zo dňa 22. februára 2021 v určenej lehote nevyjadril.

14. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

15. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

16. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

17. V zmysle § 250 ods. 2 CSP, ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

18. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak
a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
b) exekučný titul bol zrušený,
c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáateľnosti exekučného titulu.

19. Súd (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosti oprávnených voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Ek/1889/2019 zo dňa 27. novembra 2020, a proti

dopĺňaciemu uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Ek/1889/2019 zo dňa 22. februára 2021 (§ 242 CSP), boli podané oprávnenou osobou - účastníkmi konania, v ktorých neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1, ods. 2 CSP), po skonštatovaní, že majú zákonom predpísané náležitosti (§ 127 CSP v spojení s § 243 CSP), dospel k záveru, že sťažnosti oprávnených sú dôvodné.

20. Z obsahu spisu sťažnostný súd zistil nasledovné skutočnosti.

21. Okresný súd Trnava uznesením č.k. 36OdK/147/2018 - 15 zo dňa 6. augusta 2018 právoplatným dňa 15. 08. 2018, zverejneným v obchodnom vestníku K059402 dňa 15. 08. 2019, vyhlásil konkurz na majetok dlžníka: Andrea Bittóová, narodená 19.09.1970, trvale bytom Štvrť SNP 955/45,924 01 Galanta, ustanovil správcu: B.F.B. správcovská v.o.s., so sídlom kancelárie Radlinského 50, 921 01 Piešťany, IČO: 36 832 006, značka správcu S1220. Oddžil dlžníka tak, že dlžníka zbavil všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v tomto konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze a dlhov, ktoré sú vylúčené z uspokojenia.

22. Súčasťou spisu je aj podnet povinnej adresovaný Okresnému súdu Galanta k sp. zn. 26Er/901/2012 s podacou pečiatkou tohto súdu 13. 09. 2019, ktorým povinná tomuto súdu oznámila, že rozhodnutím Okresného súdu Trnava č.k. 360Odk/147/2018 zo dňa 15. 08. 2018 bola oddžnená. Súčasne v tomto podaní povinná žiadala súd, aby exekúciu voči nej zastavil zdôrazňujúc, že súd je bez zbytočného odkladu povinný rozhodnúť o zastavení konania, v ktorom sa vymáha pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená len v konkurze alebo splátkovým kalendárom, pričom predmetom tohto konania je práve takáto pohľadávka.

23. Okresný súd Galanta uznesením č.k. 26Er/901/2012 - 34 zo dňa 11. decembra 2018 v exekučnej veci oprávnených: 1/ Zoltán Ágh, nar. 26.03.1971 a 2/ Iveta Ághová, nar. 08.10.1971, obaja bytom SNP 977/16, Galanta, proti povinnému: Andrea Bittóová, nar. 19.09.1970, trvale bytom Štvrť SNP 955/45, Galanta, za účasti súdneho exekútora: JUDr. Ľubomíra Pekára, Exekútorský úrad so sídlom P. Pázmaňa 49/3, Šaľa, o vymozenie 4.466,24 Eura s príslušenstvom a trov exekúcie, exekúciu vedenú voči povinnej na základe vykonateľného rozhodnutia Okresného súdu Galanta, č.k. 28Ro/81/2012-10, 8C/90/2012-15 zo dňa 10.02.2012, 21.03.2012 zastavil s odôvodnením, že v predmetnej exekúcii sa vymáha pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil poukázaním na § 57 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého exekúciu môže súd zastaviť aj vtedy, ak to vyplýva z ustanovení tohto alebo osobitného zákona, § 166a ods.1 písm. a), § 167f ods. 1, § 167f ods. 2 a § 167f ods. 3 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „uznesenie Okresného súdu Galanta“).

24. Podaním zo dňa 29. 07. 2019 správca konkurznej podstaty povinnej (B.F.B. správcovská, v.o.s.) oznámil oprávneným, že podľa ustanovenia § 167l ods. 4 Zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, správca písomne upovedomí každého veriteľa, ktorý je fyzickou osobou uvedenou v zozname veriteľov, že je vyhlásený konkurz. Dlžník, Andrea Bitóová, ich neoznačila za svojich veriteľov v zozname veriteľov a ani pri osobnom stretnutí na dopyt správcu. Keďže o nich v priebehu konkurzu nemal vedomosť, nemohol ich ani upovedomiť o vyhlásení konkurzu. V súlade s ust. § 167v ods. 1 ZKR dňa 20. 02. 2019 v Obchodnom vestníku 36/2019 pod č. zverejnenia K015453 bolo oznámené, že konkurz vyhlásený na povinnú končí z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu. Účinky zrušenia konkurzu nastali dňom 21. 02. 2019. Vzhľadom na skutočnosť, že ich pohľadávka bola doručená po zrušení konkurzu, nemohla byť zapísaná do zoznamu pohľadávok.

25. Podľa § 166a ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako „ZoKR“), ak tento zákon neustanovuje inak (§ 166b a 166c), len v konkurze alebo splátkovým kalendárom môžu byť uspokojené tieto pohľadávky:

- a) pohľadávka, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi (ďalej len „rozhodujúci deň“),
- b) budúca pohľadávka ručiteľa, spoludlžníka alebo inej osoby, ktorej vznikne pohľadávka voči dlžníkovi, ak bude za neho plniť záväzok, ktorý vznikol pred rozhodujúcim dňom,
- c) pohľadávka, ktorá vznikne v súvislosti s vypovedaním zmluvy alebo odstúpením od zmluvy (§ 167d), ak ide o zmluvu uzatvorenú pred vyhlásením konkurzu.

26. Podľa § 166b ods. 1 ZoKR, za nevymáhateľné voči dlžníkovi v prípade oddĺženia sa považuje

- a) príslušenstvo pohľadávky, ktoré presahuje 5% istiny pohľadávky za každý kalendárny rok existencie pohľadávky, na ktoré vznikol nárok pred rozhodujúcim dňom; za obdobie kratšie ako kalendárny rok zostáva vymáhateľná alikvotná časť príslušenstva,
- b) príslušenstvo pohľadávky, na ktoré vznikol nárok v rozhodujúci deň a po rozhodujúcom dni; to neplatí pre pohľadávku z úveru na bývanie, ibaže bola prihlásená do konkurzu,
- c) pohľadávka zo zmenky, ak bola podpísaná dlžníkom pred rozhodujúcim dňom,
- d) zmluvné pokuty a iné súkromnoprávne alebo verejnoprávne peňažné sankcie, kde povinnosť, ktorá zakladá právo uplatniť alebo uložiť takúto pokutu alebo sankciu, bola porušená pred rozhodujúcim dňom,
- e) peňažné pohľadávky, ktoré patria alebo patrili osobe spriaznenej s dlžníkom a vznikli pred rozhodujúcim dňom,
- f) trovy účastníkov konania, ktoré im vznikli v súvislosti s účasťou v konkurznom konaní alebo v konaní o určení splátkového kalendára.

27. Podľa § 166b ods. 2 ZoKR, nevymáhateľnosť podľa odseku 1 sa nevzťahuje na oddĺžením nedotknuté pohľadávky.

28. Podľa § 166c ods. 1 ZoKR, oddĺžením sú nedotknuté tieto pohľadávky

- a) pohľadávka veriteľa - fyzickej osoby, ktorú nenadobudol postúpením, prevodom alebo prechodom s výnimkou dedenia, ak takáto pohľadávka nebola prihlásená v konkurze z dôvodu, že veriteľ nebol správcom písomne upovedomený, že bol vyhlásený konkurz; ustanovenie § 166b ods. 1 písm. a) a b) tým nie je dotknuté,
- b) pohľadávka z právnej pomoci poskytnutej dlžníkovi Centrom právnej pomoci v súvislosti s konaním o oddĺžení,
- c) zabezpečená pohľadávka v rozsahu, v ktorom je krytá hodnotou predmetu zabezpečovacieho práva; ustanovenie § 166b ods. 1 písm. a) a b) tým nie je dotknuté,
- d) pohľadávka zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví alebo spôsobenú úmyselným konaním vrátane príslušenstva takejto pohľadávky,
- e) pohľadávka dieťaťa na výživné vrátane príslušenstva takejto pohľadávky,
- f) pracovnoprávne nároky voči dlžníkovi,
- g) peňažný trest podľa Trestného zákona,
- h) nepeňažná pohľadávka.

29. Podľa § 166c ods. 2 ZoKR, ak sa zabezpečená pohľadávka v konkurze neprihlási, zabezpečený veriteľ je oprávnený domáhať sa uspokojenia zabezpečenej pohľadávky iba z predmetu zabezpečovacieho práva, ibaže bolo oddĺženie zrušené pre nepoctivý zámer dlžníka.

30. Podľa § 166c ods. 3 ZoKR, oddĺžením nedotknuté pohľadávky možno v konkurze uplatniť prihláškou.

31. Podľa § 166e ods. 1 ZoKR, o oddĺžení rozhodne súd v uznesení o vyhlásení konkurzu alebo v uznesení o určení splátkového kalendára tak, že dlžníka zbavuje všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze alebo splátkovým kalendárom (§ 166a), v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze alebo splátkovým kalendárom. V uznesení súd uvedie znenia zákonných ustanovení, ktoré upravujú, o ktoré dlhy ide.

32. Podľa § 166e ods. 2 ZoKR, oddĺžením sa pohľadávky, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze alebo splátkovým kalendárom (§ 166a), bez ohľadu na to, či boli alebo neboli prihlásené, stávajú voči dlžníkovi nevymáhateľné v rozsahu, v ktorom ho súd zbavil dlhov.

33. Podľa § 166e ods. 4 ZoKR, na nevymáhateľnosť pohľadávky voči dlžníkovi súd prihliadne aj bez námietky dlžníka. Orgán verejnej moci je povinný hľadiť na dlžníka vo vzťahu k pohľadávke, ktorá sa stala nevymáhateľná (§ 166b), ako by na neho hľadel, keby rozhodol o trvalom upustení od vymáhania pohľadávky.

34. Podľa § 167e ods. 1 ZoKR, ak bol vyhlásený konkurz, súd bez zbytočného odkladu zastaví konanie, v ktorom sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze (§ 166a) alebo sa považuje za nevymáhateľnú (§ 166b).

35. Podľa § 167f ods. 1 ZoKR, na majetok podliehajúci konkurzu nemožno počas konkurzu začať ani viesť exekučné konanie alebo obdobné vykonávacie konanie.

36. Podľa § 167f ods. 2 ZoKR, ak bol vyhlásený konkurz, ide o dôvod, aby sa bez zbytočného odkladu rozhodlo o zastavení konania, v ktorom sa vymáha pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze alebo sa považuje za nevymáhateľnú. Výťažok exekúcie, ktorý ešte nebol vydaný oprávnenému, exekútor po odpočítaní odmeny a svojich trov, vydá oprávnenému.

37. Podľa § 166i ods. 1 ZoKR, správca pri preskúmaní pomerov dlžníka vychádza najmä zo zoznamu majetku, zoznamu veriteľov a informácií poskytnutých dlžníkom, veriteľmi, prípadne inými osobami. Správca vykoná s odbornou starostlivosťou šetrenia ohľadom majetku a záväzkov, prípadne ďalšie šetrenia, ktoré sú časovo nenáročné a možno ich zabezpečiť s nepatrnými nákladmi.

38. Podľa § 166i ods. 3 ZoKR, správca na úvodnom stretnutí podrobne poučí dlžníka o jeho povinnostiach podľa tohto zákona, ako aj o následkoch nesplnenia týchto povinností vrátane trestnoprávnych následkov.

39. Podľa § 199 ods. 9 ZoKR, ak tento zákon neustanovuje inak, za deň doručenia súdneho rozhodnutia alebo inej písomnosti sa považuje nasledujúci deň po zverejnení súdneho rozhodnutia alebo inej súdnej písomnosti v Obchodnom vestníku. Rovnako písomnosti, ktoré sa podľa tohto zákona zverejňujú v Obchodnom vestníku, sa považujú na účely tohto zákona za zverejnené nasledujúci deň po ich zverejnení v Obchodnom vestníku.

40. Pre posúdenie dôvodnosti podanej sťažnosti bolo významné predovšetkým vyriešenie otázky, či posúdenie vymáhanej pohľadávky ako nevymáhateľnej v exekučnom konaní pre vyhlásenie oddlžovacieho konkurzu na majetok povinnej v uznesení Okresného súdu Galanta sp. zn. 26Er/901/201 zo dňa 11.12.2018 (ďalej len „uznesenie Okresného súdu Galanta“), z ktorého dôvodu bola skôr vedená exekúcia na podklade totožného exekučného titulu zastavená podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku účinného do 31. 03. 2017 s poukazom na § 166a ods. 1 písm. a) ZoKR a § 167f ods. 1 ZoKR, bráni opätovnému vedeniu exekúcie za účelom vymoženia tejto pohľadávky.

41. Pojem zastavenie konania je predovšetkým pojmom procesným, konanie sa jeho zastavením končí v prípade, ak nie sú splnené podmienky jeho začatia alebo ďalšieho postupu. V podmienkach exekučného konania je však tento pojem nepochybne oveľa širší. Z ustanovenia § 57 Exekučného poriadku účinného do 31. 03. 2017 a z ust. § 61k ods. 1 aktuálne účinného Exekučného poriadku je možné vyvodiť, že exekúciu je možné zastaviť z dôvodov procesnoprávnych ako aj z dôvodov hmotnoprávnych. Preto ak hovoríme o zastavení exekúcie resp. exekučného konania, nemožno tento právny pojem vykladať len v jeho procesnom význame, keďže dôvodom pre zastavenie exekúcie sú aj prípady, keď je exekúcia (trvale) neprípustná z pohľadu hmotného práva.

42. Ak predchádzajúca exekúcia bola zastavená (alebo návrh na vykonanie exekúcie bol zamietnutý) z dôvodu, pre ktorý nie je možné viesť exekúciu medzi tými istými účastníkmi na základe totožného exekučného titulu týkajúceho sa totožného vymáhaného plnenia, takéto právoplatné rozhodnutie o zastavení exekúcie vytvára prekážku veci právoplatne rozhodnutej. Nie je možné si predstaviť, že by exekučný súd musel znovu a znovu za tých istých skutkových okolností posudzovať, či je naplnený niektorý z dôvodov pre zastavenie exekúcie, ktorý už bol zistený kontradiktórnym postupom v predchádzajúcej exekúcii a pre existenciu ktorého už raz bolo skoršie exekučné konanie právoplatne zastavené. Úlohou súdu bolo preto posúdiť, či v danom prípade uznesenie o zastavení skoršieho exekučného konania (exekúcie) vedeného medzi tými istými účastníkmi, na podklade totožného exekučného titulu a za účelom vymoženia totožnej pohľadávky z dôvodu vyhláseného oddlžovacieho konkurzu na majetok povinnej, v ktorom súd učinil záver o nevymáhateľnosti pohľadávky s odkazom na § 166a ods. 1 písm. a) ZoKR v spojení s § 167f ods. 1 ZoKR, je práve takýmto rozhodnutím

43. Sťažnostný súd opätovne vo všeobecnosti konštatuje, že na účely oddlžovacieho konkurzu a splátkového kalendára je potrebné rozlišovať tri základné skupiny pohľadávok. Jednu skupinu tvoria pohľadávky, ktoré sú vylúčené z uspokojenia. Ide o pohľadávky, ktoré zákon určuje druhovo a časovo v taxatívnom výpočte v § 166b ZoKR. Tieto pohľadávky sa v konkurze neprihlasujú, nie je ich možné

zahrnúť do rozvrhu ani do splátkového kalendára. Uvedené pohľadávky sú ex lege nevymáhateľné. Ďalšiu skupinu tvoria tzv. nedotknuté („privilegované“) pohľadávky, ktoré zákon vymedzuje druhovo v taxatívnom výpočte v § 166c ZoKR, nie sú dotknuté oddĺžením, pretože oddĺženiu nepodliehajú. Veritelia týchto pohľadávok si ich môžu vymáhať v základnom súdnom konaní, v exekučnom konaní alebo inými dovolenými spôsobmi. Ďalšiu skupinu tvoria pohľadávky podliehajúce oddĺženiu podľa § 166a ZoKR. Tieto pohľadávky sa v konkurze prihlasujú a čiastočne sa uspokojujú (alebo sa neuspokojujú vôbec) v závislosti od rozsahu majetku dlžníka. V rozsahu, v akom nie sú uspokojené, sa stanú natrvalo ex lege nevymáhateľné. V zmysle § 167f ods. 2 ZoKR vyhlásenie oddĺžovacieho konkurzu je dôvodom pre zastavenie exekúcie v tých exekučných konaniach, v ktorých sa vymáha pohľadávka, ktorá sa môže uspokojiť len v konkurze (§ 166a) alebo sa v dôsledku vyhlásenia oddĺžovacieho konkurzu stáva nevymáhateľnou (§ 166b). Uvedené ustanovenie vychádza z charakteru bankrotu ako tzv. generálnej exekúcie, ktorého prirodzeným dôsledkom je dosiahnuť úpravu všetkých zákonodarcom označených záväzkov v zmysle stanovených pravidiel. Dôsledkom stretu oddĺžovacieho konkurzu s individuálnou exekúciou je preto zásadne zastavenie exekúcie.

44. Ako bolo uvedené vyššie, zákonodarca v ust. § 166c ZoKR ale vymedzil kategóriu nárokov, ktoré by napriek oddĺženiu dlžníka mali byť ich veriteľovi zachované. Je tak možné konštatovať, že oddĺženiu (účinku nevymáhateľnosti) podliehajú v zásade všetky pohľadávky veriteľov, ktoré si prihlásili do konania, alebo ktoré si do konania prihlásiť mohli s výnimkami, ktoré sú vyvážené pomerovaním s inými záujmami, ktoré majú podľa zákonodarcu prednosť alebo väčšiu dôležitosť pred účelom oddĺžovacieho konkurzu, ktorým je riešenie úpadku dlžníka. Ide o pohľadávky, ktorých sa oddĺženie netýka a sú zachované v celom rozsahu, pričom je právne irelevantné, či si veriteľ v konkurze takúto pohľadávku prihlási, zákon zachováva ich vymáhateľnosť v celom rozsahu počas oddĺžovacieho konania a aj po jeho skončení. Do katalógu oddĺžením nedotknutých pohľadávok zákonodarca v ust. § 166c ods. 1 písm. a) ZoKR zahrnul aj tzv. neavizovanú pohľadávku veriteľa - fyzickej osoby, ktorú nenadobudol postúpením, prevodom alebo prechodom s výnimkou dedenia, ak takáto pohľadávka nebola prihlásená v konkurze z dôvodu, že veriteľ nebol správcom písomne upovedomený, že bol vyhlásený konkurz; ustanovenie § 166b ods. 1 písm. a) a b) tým nie je dotknuté.

45. Je potrebné ďalej dodať, že z hľadiska času je za kvalifikačný moment pre kategorizáciu pohľadávok do skupín pre účely stretu exekučného konania s osobným bankrotom nutné považovať tzv. rozhodujúci deň legálne definovaný v § 166a ods. 1 ZoKR. Neplatí to však bezvýnimočne, pretože pohľadávka definovaná v § 166c ods. 1 písm. a) ZoKR dosiahne kvalitu oddĺžením nedotknutej pohľadávky až tým, že táto pohľadávka nebola prihlásená v konkurze z dôvodu, že veriteľ nebol správcom písomne upovedomený, že bol vyhlásený konkurz. Súčasne musí ísť o pohľadávku fyzickej osoby, ktorú nenadobudol postúpením, prevodom alebo prechodom s výnimkou dedenia (§ 166c ods. 1 písm. a) ZoKR). V opačnom prípade je zásadne pokladaná za pohľadávku v zmysle § 166a ods. 1 ZoKR. Zákonodarca v žiadnom ustanovení neupravil, kedy pohľadávka inak pokladaná za pohľadávku podľa § 166a ods. 1 ZoKR, ktorá môže byť uspokojená len v konkurze (alebo splátkovým kalendárom) nadobúda kvalitu neavizovanej pohľadávky podľa § 166c ods. 1 písm. a) ZoKR oddĺžením nedotknutej. Je potrebné v tejto súvislosti pripomenúť, že správca nemá v ust. § 167l ods. 4 ZoKR stanovenú ani žiadnu lehotu na vykonanie upovedomenia predpokladaného v § 166c ods. 1 písm. a) ZoKR.

46. Z obsahu uznesenia Okresného súdu Galanta je ďalej zistiteľné, že tento súd síce prejudiciálne posudzoval nevymáhateľnosť pohľadávky, ale vôbec sa nezaoberal skutočnosťou, či sa v danom prípade jedná o avizovanú resp. neavizovanú pohľadávku. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia ďalej vyplýva, že nežiadal od účastníkov tohto konania ich stanovisko k prípadnému zastaveniu exekúcie a rozhodoval výlučne na podnet povinnej a bez vyjadrenia oprávnených. Voči svojmu rozhodnutiu odvolanie nepripustil.

47. Súd sa preto pre účely posúdenia, či v danom prípade toto rozhodnutie tvorí prekážku veci rozhodnutej, riadil predovšetkým výrokom tohto rozhodnutia, jeho obsahom ako aj posúdením charakteru konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Vo všeobecnosti totiž možno konštatovať, že ak výsledku rozhodovacej činnosti predchádza spor účastníkov o existencii právne relevantnej skutočnosti, toto rozhodnutie spravidla bude zakladať prekážku veci právoplatne rozhodnutej. Ak súdy odstraňujú svojím rozhodnutím stav právnej neistoty, ktorá vznikla ohľadne určitej právne relevantnej otázky, nerobia tak ľubovoľne, ale v konaní poznávajú (zisťujú skutkový stav) veci a záväzne sa o ňom vyslovujú (právne ho hodnotia). Bez stanovenia určitej hranice, ktorá znamená konečnosť a trvalosť

poznania, resp. hodnotenia a tým aj konečnosť a trvalosť riešenia právnych otázok (v podobe vlastnosti právoplatnosti prijatých rozhodnutí), by vôbec bol popretý zmysel rozhodovacej činnosti súdov. Z tohto postulátu je potrebné vychádzať pri hodnotení skutočnosti, či určité rozhodnutie zakladá prekážku veci právoplatne rozhodnutej, a to najmä v prípadoch, kedy nie je celkom zrejmé, či takéto rozhodnutie je výlučne rozhodnutím procesným, alebo je mu nutné pripísať charakter *res iudicata* o určitej právne významnej otázke. Tomuto výkladu zodpovedá aj názor vyjadrený v komentári k exekučnému poriadku Števček, M., Ficová, S., Tomašovič, M., Kotrecová, A. a kol.: Exekučný poriadok. Komentár. 2. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2015, s. 864, podľa ktorého v exekučnom konaní sa prekážka právoplatne rozhodnutej veci vzťahuje najmä na rozhodnutia o tzv. incidenčných sporoch, preto spravidla tieto rozhodnutia budú zakladať aj prekážku právoplatne rozhodnutej veci.

48. Je potrebné ďalej doplniť, že ust. § 230 CSP, podľa ktorého ak sa o veci rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova, je potrebné vykladať v spojení s ust. 228 ods. 1 CSP tak, že posúdenie určitej predbežnej otázky iným súdom je pre iný súd záväzná vtedy, ak bola táto predbežná otázka vyriešená vo výroku tohto rozhodnutia, riešenie otázky, ktorá nebola priamo vo výroku rozhodnutia, ale sa s ňou pre účely svojho rozhodnutia vysporiadal len v odôvodnení svojho rozhodnutia, pre súd v inom konaní zásadne záväzná nie je. Nevymáhateľnosť pohľadávky podľa § 166e ZoKR nastáva priamo zo zákona, *ex lege*. Z týchto dôvodov táto skutočnosť nemusí byť obsiahnutá vo výroku rozhodnutia, v zásade tam nepatrí, pretože ani nie je predmetom súdneho rozhodovania (Ďurica, M. Zákon o konkurze a reštrukturalizácii. Komentár. 3. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2019, 1456 s.).

49. Súd na podklade vyššie vysloveného výkladu potom konštatuje, že uznesenie Okresného súdu Galanta celkom zjavne netvorí prekážku *res iudicata* vo vzťahu k prebiehajúcemu exekučnému konaniu už len z dôvodu, že je založené na prejudiciálnom posúdení nevymáhateľnosti pohľadávky bez obsiahnutia tejto skutočnosti vo výroku rozhodnutia, ktoré posúdenie nie je pre súd v tejto veci záväzná. Osobitne k problému naznačenom v 45. odseku tohto rozhodnutia je potrebné dodať, že pohľadávka definovaná v § 166c ods. 1 písm. a) dosiahne kvalitu oddĺžením nedotknutej pohľadávky až tým, že táto pohľadávka nebola prihlásená v konkurze z dôvodu, že veriteľ nebol správcom písomne upovedomený, že bol vyhlásený konkurz, pričom zákon nikde nestanovuje, kedy sa pri splnení zákonom stanovených podmienok takáto pohľadávka stane oddĺžením nedotknutou. Z obsahu uznesenia Okresného súdu Galanta vyplýva, že tento sa skutočnosťou, či sa jedná o (ne)avizovanú pohľadávku, v konaní nezaoberal, z tohto pohľadu ani nemohol dospieť k záveru o trvalej nevymáhateľnosti tejto pohľadávky cestou exekúcie a preto ani z tohto dôvodu nič nebráni konajúcemu súdu, aby opätovne preskúmal charakter vymáhanej pohľadávky. Tento záver súdu umocňuje aj skutočnosť, že toto rozhodnutie Okresný súd Galanta prijal bez toho, aby umožnil účastníkom konania sa k takémuto postupu vyjadriť, čo vedie súd k záveru o procesnom charaktere tohto rozhodnutia. Na podklade vyššie uvedených skutočností dospel sťažnostný súd k záveru, že uznesenie Okresného súdu Galanta č.k. 26Er/901/2012 - 34 zo dňa 11. decembra 2018 nie je pre súd (ani pre strany) v tomto konaní záväzná.

50. Čo však nie je možné v tejto veci celkom opomenúť, je požiadavka na stabilitu právnych vzťahov založenú súdnymi rozhodnutiami a na celkovú harmóniu súdnych rozhodnutí podmieňujúcu dôveru v právo. V pomeroch danej veci by takej požiadavke nebolo učinené zadosť, ak by súd v prebiehajúcim konaní posúdil oproti Okresnému súdu Galanta určitú právnu skutočnosť inak bez toho, aby tu boli pre jej iné posúdenie skutočne významné dôvody. Súd k tomuto uvádza, že v tomto konaní je zaznamenaná iná procesná aktivita účastníkov konania (na podklade zrušujúceho uznesenia zo dňa 13. 08. 2020 bol účastníkom vytvorený dostatočný priestor na prezentovanie svojej argumentácie k nastoleným otázkam), na poklade ktorej súd vykonal iné významné skutkové zistenia o právne významných skutočnostiach, ktoré sú pre posúdenie tohto prípadu relevantné. Pri posudzovaní jednej a tej istej predbežnej otázky totiž nie je možné odhliadnuť od okolností, za ktorých bola riešená v predchádzajúcom konaní, aby nedošlo k narušeniu princípu viery jednotlivca v správnosť aktu verejnej moci. Povinnosťou súdu v danej veci však nebolo len rešpektovať ochranu dobrej viery v správnosť stavu nastoleného aktom aplikácie práva v konaní pred Okresným súdom Galanta, ale aj v individuálnych okolnostiach nájsť pre účastníkov spravodlivé riešenie (čl. 2 CSP). Mnohé prípady a ich špecifické okolnosti môžu byť značne komplikované a netypické, o to viac sa musí súd v takýchto prípadoch snažiť o dosiahnutie spravodlivého riešenia.

51. Sťažnostný súd v tomto smere pripísal význam najmä zisteniu, že samotná povinná v skoršom exekučnom konaní vedenom pred Okresným súdom Galanta podala podnet na tento súd, ktorým sa

domáhala zastavenie exekúcie v tejto veci pre vyhlásenie oddlžovacieho konkurzu na jej majetok. Súd súčasne na podklade oznámenia správcu konkurznej podstaty povinnej zo dňa 29. 07. 2019 považoval za preukázané, že povinná správcovi neuviedla ako svojich veriteľov oprávnených (pričom vzhľadom na vedené exekučné konanie musela mať o nich vedomosť) a oprávnení tak neboli správcom písomne upovedomení, že bol vyhlásený konkurz. Všetky tieto zistenia vedú súd k záveru, že v danom prípade nemohli byť porušené legitímne očakávania povinnej, že sa pohľadávka oprávnených stane voči nej nevymáhateľnou v rozsahu, v akom nebola v oddlžovacom konkurze uspokojená, teda že už ju nie je možné uspokojiť cestou jej núteného výkonu v exekučnom konaní, pokiaľ vedome porušila svoju povinnosť oznámiť správcovi všetkých svojich veriteľov (§ 166i ods. 1 ZoKR) a zároveň sa domáhala aj zastavenia exekučného konania pred Okresným súdom Galanta. Súd zohľadnil aj skutočnosť, že voči uzneseniu Okresného súdu Galanta odvolanie prípustné nebolo a tento súd ani neumožnil oprávneným sa k tejto otázke vyjadriť, preto oprávnení nemali inú možnosť, než v tejto veci podať opätovný návrh na vykonanie exekúcie za účelom uspokojenia ich pohľadávky, ktorá práve vďaka povinnej nie je oddlžovacím konkurzom vyhláseným na jej majetok nijako dotknutá. Je nutné pripomenúť povinnej, že do svojho postavenia sa dostala sama tým, že si nespĺnila svoju povinnosť v zmysle § 166i ods. 1 ZoKR. V záujme prijatia spravodlivého riešenia v danej veci nie je mysliteľné, aby sa povinná domáhala bankrotovej ochrany a zároveň si poctivo neplnila svoje zákonné povinnosti tvoriace predpoklad pre jej poskytnutie. Je potom zrejmé, že je to práve povinná, ktorá niesla riziko spojené s tým, že pohľadávka, ktorá by inak spadala do kategórie pohľadávok, ktoré môžu byť upokojené len v konkurze alebo splátkovým kalendárom (§ 166a ods. 1 ZoKR) sa stala pohľadávkou oddlžením nijak nedotknutou, tak ako to mal na mysli aj zákonodarca pri koncipovaní ust. § 166c ods. 1 písm. a) ZoKR.

52. Pre úplnosť súd dodáva, že vzhľadom na nadobudnutie právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu dňa 03.05.2012 sa jedná o pohľadávku, ktorá vznikla pred rozhodujúcim dňom v zmysle § 166a ods. 1 písm. a) ZoKR, teda sa jedná o „starý“ dlh povinnej. Osoby oprávnené sú osobami, ktorým bola priamo v exekučnom titule vymáhaná pohľadávka priznaná, z čoho je možné usudzovať, že pohľadávku nenadobudli postúpením, prevodom alebo prechodom. V konaní ani nebola zo strany povinnej spochybňovaná skutočnosť, že sa jedná o pohľadávku fyzickej osoby, ktorá nebola nadobudnutá postúpením, prevodom alebo prechodom s výnimkou dedenia, a že nebola prihlásená v konkurze z dôvodu, že oprávnení neboli správcom písomne upovedomení, že bol vyhlásený konkurz. Pohľadávka vymáhaná voči povinnej v tomto exekučnom konaní je potom pohľadávkou predpokladanou v ust. § 166c ods. 1 písm. a) ZoKR, na ktorú sa účinky oddlženia nevzťahujú a jej vymáhateľnosť je zachovaná v celom rozsahu.

53. Súd sa nestotožnil so závermi vyslovenými v preskúvanom rozhodnutí, že oprávnení sa mohli o vyhlásení oddlžovacieho konkurzu na majetok povinnej dozvedieť aj pred zrušením konkurzu z uznesenia Okresného súdu Galanta, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 08. 01. 2019, a prihlásiť si pohľadávku do konkurzu, keďže doručenie tohto uznesenia nijak nenahrádza písomné upovedomenie správcu o vyhlásení konkurzu a ani nezavaruje povinnú jej zákonnej povinnosti oznámiť správcovi všetkých svojich veriteľov, ako na to správne poukázali oprávnení aj v podanej sťažnosti.

54. Sťažnostný súd na podklade vykonaných zistení a výkladu súvisiacich právnych noriem v okolnostiach daného prípadu dospel k záveru, že uznesenie Okresného súdu Galanta nezakladá v tejto veci prekážku veci rozhodnutej ohľadom skutočnosti, že pohľadávka oprávnených je voči povinnej trvale nevymáhateľná, ktorá skutočnosť by zakladala dôvodnosť postupu v podobe zastavenia exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku. Súčasne súd dospel k záveru, že sa jedná o pohľadávku v zmysle § 166c ods. 1 písm. a) ZoKR oddlžením povinnej nedotknutou, ktorej vymáhateľnosť je plne zachovaná.

55. Pokiaľ potom súd v preskúvanom rozhodnutí exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku v spojení s dopĺňacím uznesením zastavil, takéto rozhodnutie nie je možné považovať za vecne správne a preto ho súd podľa § 250 ods. 2 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku zmenil tak, že návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol (I. výroková veta rozhodnutia).

56. Súd v záujme právnej istoty zároveň konštatuje, že týmto rozhodnutím sťažnostného súdu stratili právny základ aj akcesorické výroky o trovách konania majúce svoj podklad vo výroku o zastavení exekúcie (t.j. výroky II., III. uznesenia zo dňa 27. novembra 2020 a výrok IV. v dopĺňacom uznesení zo dňa 22. februára 2021) v zmysle § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, podľa ktorého ak je tu dôvod

zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

57. Súd pre vysvetlenie ďalej dodáva, že pokiaľ vo svojom skoršom rozhodnutí zo dňa 13. 08. 2021 konštatoval, že „v danom prípade nepristúpil k zmene napadnutého rozhodnutia, keďže by takéto rozhodnutie súdu mohlo byť pre účastníkov konania prekvapivé“, táto formulácia bola výrazom skutočnosti, že vyšší súdny úradník sa vo svojom rozhodnutí zo dňa 22. mája 2020 vôbec nezaoberal obranou povinnej. Z formulácie návrhu na zastavenie exekúcie ako aj z obsahu podanej sťažnosti bolo možné vyvodiť, že z pohľadu povinnej bol postupom exekučného súdu v tomto konaní spochybnený princíp právnej istoty ako jeden z princípov právneho štátu. Súd v preskúmanom rozhodnutí zo dňa 22. mája 2020 týmto otázkam nevenoval žiadnu pozornosť a sťažnostný súd tak pre absenciu odôvodnenia vo vzťahu k relevantne vzneseným námietkam povinnej nemohol správnosť prijatých záverov o nedôvodnosti obrany povinnej proti exekúcii na podklade podanej sťažnosti ani podrobiť prieskumu z hľadiska ich správnosti. Pokiaľ by v tomto štádiu konania vo svojom rozhodnutí tieto otázky zodpovedal bez toho, aby umožnil účastníkom konania sa k týmto otázkam vyjadriť, došlo by tým de facto k zmene rozhodnutia bez možnosti podania oprávneho prostriedku voči takémuto rozhodnutiu v podobe sťažnosti, keďže voči rozhodnutiu sťažnostného súdu odvolanie nie je prípustné. Túto formuláciu potom nebolo možné považovať za prejudikovanie rozhodnutia v tomto konaní.

58. Ďalej sťažnostný súd dopĺňa svoj výklad o konštatovanie, že účelu a zmyslu konania o výkon o rozhodnutia zodpovedá skutočnosť, že v tomto konaní sa rozhoduje spravidla bez nariadenia pojednávania, resp. bez výsluchu účastníkov konania (§ 61l ods. 2, § 202 ods. 1 Exekučného poriadku) a vo veci súd nariadi pojednávanie, len ak to považuje za nevyhnutné. Rozumnému a praktickému exekučnému režimu zodpovedá zásada, že pokiaľ nie je v konaní nutné vykonať dokazovanie, súd zásadne pojednávanie nenariaďuje. Rozhodovacia činnosť súdu v danom prípade spočívala výlučne v právnom posúdení veci a súd rozhodoval výhradne na základe tvrdení účastníkov konania a obsahu spisu, ktoré poskytli kompletný a ucelený podklad pre zákonné rozhodnutie. Z uvedených dôvodov súd o podanej sťažnosti rozhodoval bez nariadenia pojednávania.

59. V ustanovení § 255 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku sa ako kritérium priznania náhrady trov exekučného konania premieta zásada úspechu vo veci (zásada zodpovednosti za výsledok sporu), a to tak, že neúspešný účastník je povinný nahradiť úspešnému účastníkovi preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené trovy, ktoré tento vynaložil v súvislosti s uplatnením alebo bránením svojho práva. Oprávnení boli v konaní o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie úspešní (súd vo výsledku návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol), voči povinnej im tak vznikol nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré im vznikli v súvislosti s návrhom povinnej na zastavenie exekúcie (§ 199d ods. 1 Exekučného poriadku). Trovy oprávneného sa uvádzajú v poverení na vykonanie exekúcie a v jeho dodatkoch (§ 199d ods. 1 Exekučného poriadku) a stávajú sa predmetom vymáhania od povinného. S výrokom o priznaní náhrady trov zastúpenia oprávneného zákon v ust. § 61l resp. v § 199d ods. 1 Exekučného poriadku nepočíta výslovne, avšak vydanie dodatku k povereniu s uvedením výšky náhrady trov nie je titulom pre vznik práva oprávneného na náhradu trov, ale len spôsob premietnutia nároku, ktorý vzniká osobitným rozhodnutím súdu o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie, do predmetu prebiehajúceho konania. V tejto súvislosti súd pripomína, že len rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania má konštitutívny charakter vo vzťahu k vzniku samotného práva na náhradu nákladov konania. Z uvedených dôvodov je vylúčená aplikácia § 263 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta. Pojmovovo vylúčené je potom aj určenie lehoty na splnenie tohto nároku. Oprávneným v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie vznikli trovy pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 228,57 eur za tri úkony právnej služby - vyjadrenie k návrhu povinnej na zastavenie exekúcie zo dňa 31. 01. 2020 po 65,57 eur po pripočítaní režijného paušálu vo výške 10,62 eur, vyjadrenie oprávnených zo dňa 15. 06. 2020 k sťažnosti povinnej v sume 65,57 eur po pripočítaní režijného paušálu vo výške 10,62 eur a podanie sťažnosti zo dňa 10. 12. 2020 v sume 65,57 eur po pripočítaní režijného paušálu vo výške 10,62 eur, podľa § 1 ods. 3, § 9 ods. 1, § 11 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. c) per analogiam v spojení s § 13a ods. 5, § 16 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov a s poukazom na § 199 ods. 1 a § 199e Exekučného poriadku. Keďže oprávnení si voči povinnej uplatnili nárok na náhradu trov konania vo výške 228,55 eur, súd oprávneným priznal nárok na náhradu trov konania voči povinnej v sume 228,55 eur (II. výroková veta rozhodnutia). Pri rozhodovaní vychádzal zo

zásady, že exekučné konanie je prísne ovládané dispozičným princípom a exekúciu voči povinnému nie je možné viesť v rozsahu, v ktorom vedenie exekúcie na majetok povinného oprávnený nepožaduje resp. nenavrhne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu súdu o sťažnosti (výrok I.) a proti rozhodnutiu súdu o trovách konania vrátane ich výšky (výrok II.) odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku, § 355 ods. 2 CSP).

Proti rozhodnutiu súdu o sťažnosti (výrok I.) a proti rozhodnutiu súdu o trovách konania vrátane ich výšky (výrok II.) dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).